

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Β'

13 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΑΡΙΘ. 16

ΝΟΜΟΙ

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀρθρ. 94 τοῦ ἀπὸ 17 Δεκεμβρίου Ν. Διατάγματος «περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων». (Ἐφημ. Κυβερ. τ. Α. ἀρ. 210).

Νόμος 3223

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Δ' ἐν Ἀθήναις Συντακτικῆς Συνελεύσεως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Τὸ ἀρθρον 94 τοῦ ἀπὸ 17 Δεκεμβρίου 1923 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ ἐνοριακῶν Ναῶν καὶ ἐφημερίων» τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρον 94.

1. Οἱ Ναοὶ τῆς Εὐαγγελιστρίας Τήνου, Τιμίου Προδρόμου Λασηθίου Κρήτης, Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ὑδρας, Ἁγίου Νικολάου Σπάτα Ἡλείας, Ἁγίου Ἀποστόλου τοῦ νέου, Ἁγίου Λαυρεντίου τῆς ἐπαρχίας Βόλου καὶ ὁ ἐν Μελιγαλῶ ἱερὸς Ναὸς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, διέπονται ὑπὸ εἰδικῶν δι' αὐτοῦς νόμων καὶ κανονισμῶν.

2. Ἐξαιρεῖται τῶν διατάξεων τοῦ ἀπὸ 17 Δεκεμβρίου 1923 Ν. διατάγματος, δι' οὗ ἐρρυθμίσθησαν τὰ ζητήματα τῶν ἐνοριακῶν ναῶν, συμφώνως τῷ ἀρθρῳ 94 τοῦ αὐτοῦ διατάγματος, καὶ ὁ ναὸς, ἐξωκλήσιον «Τὸ Γενέθλιον τῆς Θεοτόκου» Ἀμπελάκι Σπανέικα τῆς ἐπαρχίας Μεγαλοπόλεως, δυνάμει τοῦ ὁποίου ἐξηρέθησαν καὶ οἱ ναοὶ Εὐαγγελιστρίας Τήνου κλπ.

Ὁ Ναὸς οὗτος διέπεται ὑπὸ τῶν αὐτῶν διατάξεων τοῦ νόμου 2866, ὑφ' ὧν διέπεται καὶ ὁ Ναὸς «Ἁγίου Ἀποστόλου τοῦ νέου» τοῦ Ἁγίου Λαυρεντίου τῆς ἐπαρχίας Βόλου.

3. Τὸ κατὰ τὴν περιφέρειαν Ἀναβρυτῆς ἐξωκλήσιον «Παναγία ἡ Φανερωμένη» καὶ τὸ κατὰ τὴν περιφέρειαν Καστανιάς Λακεδαιμόνος καὶ Μηλέας Λεύκτρου ἐξωκλήσιον «Παναγία ἡ Γιάτρισσα» ἀποτελοῦσι νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου. Διάταγμα θέλει κανονίσει τὸν τρόπον τῆς ἐκπροσωπή-

σεως, διαχειρίσεως καὶ διαθέσεως τῶν προσόδων αὐτῶν.

4. Ὡσαύτως τὸ ἐν τῇ θέσει Βιλιαρὶ—Σωτεῖρα τῆς κοινότητος Μάνδρας τῆς Μεγαρίδος ἐξωκλήσιον «ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Σωτῆρος» θέλει διέπεσθαι ὑπὸ εἰδικοῦ κανονισμοῦ, συνταχθησομένου ὑπὸ τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου Μάνδρας καὶ ἐγκριθησομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ θέλει ἀποτελέσει ἴδιον νομικὸν πρόσωπον.

Ὁ παρῶν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Δ' ἐν Ἀθήναις Συντακτικῆς Συνελεύσεως καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐπιμεριδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Αὐγούστου 1924.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργός

Θ. Βελλινίτης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Αὐγούστου 1924.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Κ. Γκότσης

Περὶ διοικήσεως τοῦ Ἱεροῦ ναοῦ Ἁγίου Γερασίμου. (Ἐφημ. Κυβ. τ. Α. ἀρ. 210 ἔτ. 1924).

Νόμος 3225.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Δ' ἐν Ἀθήναις Συντακτικῆς Συνελεύσεως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ὁ ἐν τῇ κοινότητι Λεονταρίου τῆς ἐπαρχίας Μεγαλοπόλεως ἱερὸς Ναὸς τοῦ Ἁγίου Γερασίμου ἀνήκει εἰς αὐτὴν ὡς κτῆσις τῆς.

Ἄρθρον 2.

Τὰ ἔσοδα τοῦ Ναοῦ θὰ διατίθηνται διὰ τὰς ἀνάγκας αὐτοῦ. Τὸ δὲ τυχὸν περισσεύμα θὰ δαπανᾶται, ἀποφάσει καὶ κατὰ πλειονοψηφίαν τοῦ τε κοινοτικοῦ καὶ ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, εἰς κοινωφελῆ ἔργα, κατατιθέμενον ἀμέσως εἰς τὸ ἐν Μεγαλόπολει ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, μέχρι τῆς ἐνάρξεως καὶ τῆς κατασκευῆς τῶν ἔργων,

ἔξαιρέσει δραχ. 300 χρησιμευουσῶν διὰ τὰς καθημερινὰς ἀνάγκας τοῦ Ναοῦ.

Ἄρθρον 3.

Ἡ διαχείρισις τῆς περιουσίας τοῦ Ναοῦ ἀνατίθεται εἰς πενταμελὲς συμβούλιον, ἐκλεγόμενον ὡς τὰ κοινοτικά, διὰ ψηφοδελτίου, ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ἐκ τοῦ εἰρηνοδίκου Λεονταρίου καὶ ἐνὸς ἐμπόρου ἢ κτηματίου, διοριζομένου ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου ἀνατριετιαν, τὴν πρώτην Κυριακὴν τοῦ Μαΐου, ὑπὸ τῶν ἐχόντων ψῆφον κατοίκων τῆς κοινότητος Λεονταρίου.

Ἐξαιρετικῶς διὰ τὸ πρὸν ἔτος ἢ ἐκλογὴ τοῦ ρηθέντος συμβουλίου γενήσεται τὴν δευτέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου, ἐπιμελεία τοῦ Εἰρηνοδίκου Φαλαισίας.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἐγκατάστασις τοῦ Συμβουλίου τούτου γενήσεται τὴν ἐπομένην τῆς ἐκλογῆς του Κυριακῆς, ἐκλεγόντος τὸν τε πρόεδρον καὶ ταμίαν του, ὧν ἡ διαρκεία εἶναι τριετής.

Ἄρθρον 5.

Τὸ Συμβούλιον ἐντὸς τοῦ Ἰουνίου ἐκάστου ἔτους, συντάσσει προϋπολογισμὸν τοῦ ἐπιόντος καὶ ἀπολογισμὸν τοῦ παρελθόντος ἔτους. Ἀμφότεροι ἐκτίθενται ἐπὶ ἑβδομάδα εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Ναοῦ, ἐνθα οἱ βουλόμενοι λαμβάνουσι γνῶσιν τούτων. Αἱ τυχόν κατ' αὐτῶν ἐνστάσεις ὑποβάλλονται ἐνώπιον τῆς Νομαρχίας τῆς κοινότητος Λεονταρίου.

Ἄρθρον 6.

Τὸ λογιστικὸν ἔτος, ἀρχόμενον τὴν 1 Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους, λήγει τὴν 30 Ἰουνίου τοῦ ἐπομένου

Ἄρθρον 7.

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον δύναται νὰ ἀγοράσῃ γῆπεδα, πέριξ τοῦ ναοῦ κείμενα, ἅτινα θὰ χρησιμεύσωσι πρὸς ἴδρυσιν μεγαλυτέρου ναοῦ, νοσοκομείου, ἢ ἄλλου κοινωφελοῦς ἔργου καὶ διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν ὁποίων θὰ ζητῆται ἢ ἐκ τῶν προτέρων ἔγκρισις τοῦ οἰκείου Νομάρχου, μόνον ὅταν ἡ ἀξία των ὑπερβαίῃ τὰς 2000 δραχ., κυροῦν καὶ τὰς μέχρι τοῦδε ἀγοράς. Τὰ κοινωφελῆ ταῦτα ἰδρύματα θὰ ὑπάγονται ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν καὶ διοίκησιν τοῦ Συμβουλίου τούτου.

Ἄρθρον 8.

Τὴν ἐπίβλεψιν καὶ ἐποπτείαν τῆς κατ' ἔτος τὴν 15 Σεπτεμβρίου τελουμένης πανηγύρεως, εἰς μνήμην τοῦ Ἁγίου, ἔχει τὸ ἄνω Συμβούλιον, ὅπερ διὰ πράξεώς του θὰ καθορίζῃ καὶ θὰ συμπεριλαμβάνηται ἐν τῇ πρὸς ἐνοικίαισιν τοῦ φόρου διακηρύξει :

α') Τὸ πληρωτέον ἐνοίκιον δι' ἕκαστον παράπηγμα τοῦ Μπεξεστενίου.

β') Τὸ πληρωτέον ποσὸν ὑφ' ἑκάστου ἐν ὑπαίθρῳ πωλητοῦ οἰουδήποτε ἐμπορευσίμου εἴδους ἄνευ παραπήγματος.

γ') Τὸν φόρον δι' ἕκαστον ἐν τῇ πανηγύρει πωλούμενον ζῶον μέγαν ἢ μικρόν, ὀριζόμενον ἢ ἐπὶ τῆς ἀξίας ἐκάστου ἢ κατὰ κεφαλὴν.

δ') Τὸν φόρον δι' ἕκαστον ἐν τῇ πανηγύρει σφαζόμενον καὶ ψηνόμενον ζῶον, ὀριζόμενον κατὰ κεφαλὴν.

ε') Τὸ πληρωτέον ποσὸν δι' ἀνέγερσιν προσωρινῶν παραπήγματος ἐν τῷ τόπῳ τῆς πανηγύρεως, ὀρίζον τὸν τόπον τῆς τοποθετήσεώς του.

ς') Θὰ ὀρίξῃ ἐπίσης τὸν τόπον καὶ τρόπον τῆς τοποθετήσεως τῶν ὑπαίθριων πωλητῶν διαφόρων εἰδῶν.

Ἄρθρον 9.

Ἡ κατ' ἔτος ἐνοικίασις τοῦ φόρου πανηγύρεως θὰ ἐνεργῆται διὰ πλειοδοτικῆς δημοπρασίας, ἐνώπιον τοῦ οἰκείου συμβολαιογράφου, ἐπιβλεπομένη ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ ἐκκλησ. συμβουλίου, ὅστις θὰ συντάσῃ τὴν διακήρυξιν τῆς δημοπρασίας καὶ θὰ ὑπογράψῃ τὸ συμβόλαιον.

Ἄρθρον 10.

Οἱ διὰ πρώτην φορὰν ἐκλεχθῆσόμενοι ἐπιτροποὶ θὰ ἐλέγξωσι τὴν διαχείρισιν τῆς τελευταίας δεκαετίας τῶν μέχρι τοῦδε διαχειρισαμένων τὰ τοῦ Ναοῦ, δημοσιεύοντας τὴν σχετικὴν ἔκθεσιν των.

Ἄρθρον 11.

Ὁ τε προϋπολογισμὸς ἐκάστου ἔτους καὶ ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ παρελθόντος θὰ ὑποβάλλονται ἐντὸς δύο ἑβδομάδων εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου, κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ ὁποίου ἐπιτρέπεται ἔνστασις ἐνώπιον τοῦ Νομάρχου Ἀρχαδίας.

Ἄρθρον 12.

Οἱ διαχειρισταὶ τῆς περιουσίας τοῦ Ναοῦ ὑπόκεινται εἰς τὰς περὶ δημοσίων ὑπολόγων διατάξεις, εὐθυνόμενοι ἀστικῶς καὶ ποινικῶς κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἐνοχῆς του ἕκαστος.

Ἄρθρον 13.

Ἐξαιρεῖται ὁ ἀνωτέρω Ναὸς τῶν διατάξεων τοῦ ἀπὸ 17 Δεκεμβρίου 1923 Ν. Διατάγματος περὶ ἐνοικιασίων Ναῶν καὶ Ἐφημερίων, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 91 αὐτοῦ, δυνάμει οὐτινος ἐξηρέθησαν καὶ οἱ Ναοὶ Εὐαγγελιστρίας Τήνου κλπ.

Ἄρθρον 14.

Αἱ διατάξεις τοῦ εἰρημένου Ν. Διατάγματος δὲν ἐφαρμόζονται ἐν Ἐπτανήσῳ, ἐνθα, καθόσον ἀφορᾷ τοὺς κτητορικοὺς καὶ συναδελφικοὺς ναοὺς, ἰσχύει

ὁ ἀπὸ 10 Σεπτεμβρίου 1811 Ἐκκλησιαστικὸς κανονισμὸς.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Δ' ἐν Ἀθῆναις Συντακτικῆς Συνελεύσεως καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 26 Αὐγούστου 1924.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργός

Θ. Βελλιανίτης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 29 Αὐγούστου 1924.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Κ. Γκότσης

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ ΜΗΝΟΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ	
5	Ἀποστ. Ιε' Κυρ. Ἀδελφ. συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν... (Β' Κορ. 6, 1—10) Εὐαγγ. Β' Κυρ. Λουκᾶ: Εἶπεν ὁ Κύριος, καθὼς θέλετε... (Λουκ. 6, 31—36) Ἐωθινὸν Ε' Ἦχος Βαρύς
12	Ἀποστ. τῶν Πατέρων: Τέκνον Τίτε, πιστὸς ὁ λόγος... (Τίτ. 3, 8—15) Εὐαγγ. Δ' Κυριακ. Λουκᾶ: Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων... (Λουκ. 8, 5—15) Ἐωθινὸν ς' Ἦχος πλ. Δ'
19	Ἀποστ. ΙΗ' Κυρ. Ἀδελφ. ὁ σπείρων φειδομένως... (Β' Κορ. 9, 6—11) Εὐαγγ. Γ' Κυρ. Λουκᾶ: Τῷ καιῷ ἐκείνῳ ἐπορεύετο... (Λουκ. 7, 11—16) Ἐωθινὸν ζ' Ἦχος Α'
26	Ἀποστ. Ἀγ. Δημητρίου. Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ... (Β' Τιμ. 2, 1—10) Εὐαγγ. ς' Κυρ. Λουκᾶ: Τῷ καιῷ ἐκείνῳ ἐλθόντι... (Λουκ. 8, 26—39) Ἐωθινὸν Η' Ἦχος Β'

ΟΜΙΛΗΤΙΚΟΝ ΣΧΕΔΙΑΣΜΑ

Τὰ πλοῖα καὶ ἡ ἀνθρωπίνη ψυχὴ

(Εὐαγγέλιον Κυριακῆς Α' Λουκᾶ—28 Σεπτεμβρίου).

«Καὶ αὐτὸς ἦν ἐστὼς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ, καὶ εἶδε πλοῖα δύο ἐστῶτα παρὰ τὴν λίμνην» (Λουκ. 5, 1, 2).

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.—Ποσάκις καὶ ἡμεῖς καθήμενοι παρὰ τὴν θάλασσαν δὲν παρακολουθοῦμεν τὰ πλοῖα, ἀλλὰ μὲν ἐν τῷ λιμένι ἐστῶτα, ἀλλὰ δὲ ἀνοιγόμενα πρὸς τὸ πέλαγος; Πόσοι δὲ δὴν ἐνθυμούμεθα ἀλητιόμητα, τῷ ὄντι, θεάματα ἀναχωρήσεως πλοίων, ἅτινα ἠὲ χαριστύμεθα νὰ συνοδεύσωμεν διὰ τοῦ βλέμματος, ἕως ὅτου ἐξαφανισθῶσιν εἰς τοῦ ὀρίζοντος τὰ βάθη; Λαμβάνω τὰ πλοῖα ταῦτα ὡς εἰκόνα τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς καὶ ἐπιθυμῶ νὰ παρουσιάσω διδασκατικὰς τινὰς συχετίσεις. Περὶ δύο σημεῖα θὰ στρέψω τὰς παρατηρήσεις: ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ.—Α' τὰ πλοῖα κινουῦνται. Β' Πῶς κινουῦνται τὰ πλοῖα.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ Τὰ πλοῖα κινουῦνται.

1.—Οὕτω τα πλοῖα ἐκτελεῦσι τὸν προορισμὸν αὐτῶν: κατασκευάσθησαν διὰ νὰ κινῶνται...—**Καὶ ἡμεῖς ἐπίσης, ἅς μὴ λησμονώμεν** ὅτι ἐπλάσθημεν καὶ ἐκλήθημεν, ἵνα κινώμεθα. Ἡ χριστιανικὴ δραστηριότης, ἥτις σήμερον

μάλιστα ἔχει ἐνώπιόν τῆς τόσα πεδία ἐργασίας, εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα καὶ ὁ σκοπὸς τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ ψυχῇ. Ἡ νωθρότης, ἡ χαλαρότης, ἡ στασιμότης εἶναι ξένα πρὸς τὸν χριστιανικὸν χαρακτήρα...

2.—Τὰ πλοῖα κινουῦνται ἐπὶ προδιαγεγραμμένῳ σοβαρῶ σκοπῷ: ἀναχωρήσαντα ἀπὸ τινος τόπου, τείνουσι νὰ φθάσωσιν εἰς ἄλλον.—**Δὲν δίδουσιν εἰς ἡμᾶς** μέγα μάθημα; καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν νὰ ἐκτελώμεν τὸ ἡμέτερον μέγα ταξίδιον, ἔχοντες ἐνώπιον ἡμῶν σκοπὸν ὠρισμένον, σοβαρὸν, ἐκ τῶν προτέρων διαγεγραμμένον... Ἐχομεν κατὰ νοῦν ὅτι ὁ προορισμὸς ἡμῶν δὲν περιορίζεται εἰς τὴν ἀπομύζησιν πάσης ἐγκοσμίου ἡδονῆς; ἀλλ' ὅτι εἶναι ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ; Ἐζητήσαμεν καὶ ἐπεδιώξαμεν αὐτήν;

3.—Τὰ πλοῖα, ἐξερχόμενα τοῦ λιμένος, εἶναι ἐκτεθειμένα εἰς μεταπτώσεις πολλὰς καὶ κινδύνους: σήμερον ἡ θάλασσα εἶναι ἤρεμος, ὡς κάτοπτρον, αὔριον θηριώδης... Ἄλλ' ἐπὶ τέλους ἡ θύελλα καταπραύνηται... Διὰ τοῦτο τὴν θάλασσαν κλοῦσιν «ἄπιστοι» καὶ λαμβάνουσι αὐτὴν ὡς σύμβολον τοῦ «ἰβειαίου καὶ ἀσταθοῦς».—**Ἀλλὰ μήπως ἡμεῖς ἐυρίσκομεν ἐπὶ τῆς ξηρᾶς μεγαλυτέραν ἐμπιστοσύνην;** Καὶ ἴσως ἴσως, ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης, δὲν ὑπάρχει διαφορὰ μεταξὺ τῶν δύο στοιχείων, θάλασσης καὶ ξηρᾶς; πόσοι πλοῦσοι γίνονται πτωχοί; πόσοι κύριοι, δοῦλοι; πόσοι βασιλεῖς, αἰχμάλωτοι;...

4.—**Τὰ πλοῖα, κινουόμενα, ἐξαφανίζονται ἐν τέλει ἀπὸ τῶν ὀμμάτων μας:** ὁποῖον μέγα δι' ἡμᾶς μάθημα! Φανταζόμεθα τοὺς ἐκιστοὺς μας σταθεροὺς ἐν τῇ γῇ ταύτῃ... **ἀλλὰ μετὰ πάσης ταχύτητος ἀπομακρυνόμεθα ἀπ' αὐτῆς** καὶ ἐξαφανίζόμεθα ἀπ' αὐτῆς ἐν τέλει! Τὰ πλοῖα ἅς μᾶς ὑπεθυμίζουσι τὴν ἀστάθειαν τῆς ἡμετέρας ζωῆς καὶ τὴν βεβαιότητα τοῦ θανάτου...

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ Πῶς κινουῦνται τὰ πλοῖα.

1.—Διὰ νὰ φθάσωσιν ὅπου δεῖ, ὠρῶνται ὑπὸ τοῦ ἀνέμου ἢ τοῦ ἀτμοῦ... **Τὸ αὐτὸ, ἀδελφοί μου, συμβαίνει καὶ δι' ἡμᾶς:** δὲν θὰ ἀξιώθωμεν νὰ φθάσωμεν εἰς τὸν Οὐράνιον λιμένα, ἂν δὲν ὠθῇ ἡμᾶς τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ...

2.—Διευθύνονται διὰ τοῦ πηδαλίου... **Τὸ ἰδικόν μας πηδάλιον εἶναι ἡ καρδία μας:** «ὅπου εἶναι ἡ καρδία μας, ἐκεῖ θὰ εἶναι ὁ λογισμὸς μας καὶ αἱ πράξεις μας». Ἀγαπῶμεν τὸν κόσμον; αὐτὸς θὰ μᾶς παρασύρῃ καὶ θὰ ναυαγήσωμεν μετ' αὐτοῦ. Ἀγαπῶμεν τὸν Θεόν; θὰ μᾶς ὠθῇ τὸ Πνεῦμά του πρὸς Αὐτόν. Ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ Κυβερνήτης μας, εἰς αὐτὸν ἅς δώσωμεν τὸ πηδάλιον...

3.—**Τὰ πλοῖα κινουῦνται ἐπὶ μελετῶν καὶ ὑπολογισμῶν...** ὁ Κυβερνήτης συμβουλευεταί χάρτας, πυξίδα, τὸν οὐράνιον θόλον... **Καὶ ἡμεῖς:** ἂν σοβαρῶς ποθῶμεν νὰ φθάσωμεν εἰς τὸν Οὐράνιον, εἰς τοῦ Ἀβραάμ τὸν κόλπον, ἀνάγκη κατὰ πᾶν βῆμα τῆς ζωῆς νὰ συμβουλευώμεθα τὸν χάριν ἡμῶν: τὴν Γραφήν...

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.—Ἡ ναυσιπλοΐα ἔχει ἀκόμη μυστήρια περισσότερα, ἐπίσης δὲ καὶ ἡ χριστιανικὴ ζωὴ. Ὁ Θεὸς εἶθε νὰ ἀξιοῖ ἡμᾶς, ὥστε, ὠθεύμενοι ὑπὸ τοῦ Πνεύματός του, νὰ πειθαρχώμεν εἰς τὰς ἐντολάς τοῦ θεοῦ ἡμῶν Διδασκάλου καὶ νὰ καταευθύνωμεθα πλησίτοι πρὸς τὸν οὐράνιον λιμένα. Ὡ Κύριε ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστέ, εἰς σὲ ἐμπιστευόμεθα τὴν καρδίαν μας, κυβέρνα ἡμᾶς ἐν μέσῳ τοῦ πελάγους τῆς πολυχυμάντου ταύτης ζωῆς.

E. I. K.

ΒΟΣΚΕ ΤΑ ΑΡΝΙΑ ΜΟΥ (ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΞ ΑΓΓΛΙΑΣ)

Γ'.

Τὸ Κυριακὸν ἢ Κατηχητικὸν Σχολεῖον εἶνε μία μεταπολεμικὴ ἐμφάνισις ἐν Ἑλλάδι, τῶν πρώτων ἐκείνων περὶ τὸν αἰόδιμον Α. Μελᾶν ἀποπειρῶν πρὸς ἐμφύτευσίν του, ὡς ἐν αὐτῷ τῷ λυμένῳ, ναυαγησασῶν. Εἰς τὸν παπᾶ Μάρκον Τσακτάνην, τοῦ ὁποῦοι τὴν ἀπώλειαν, ὡς ἐν Χριστῷ συστρατιώτου μου, ἐθρήνησα θερμότηατα, χρεωστείται σήμερον ἢ μικρὰ αὕτη κίνησις ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ ἔθνους, ἣν διεξαγομένην παρ' ἐκείνων ἀκριβῶς, οἷτινες ὄφειλον καθήκοντως νὰ τὰ ἐγκολπωθοῦν. Ἦκουσα τὰ ἐπιχειρήματά των, χιλιάκις ἀναμασσώμενα καὶ δυστυχῶς πιστευόμενα, διότι, κάτωθεν ὄλων αὐτῶν, γρανιτώδης βᾶσις ὑπόκειται ἢ κληρικὴ μας ἀποχαλνώσις, μοιρολατρεία, ὀκνηρία καὶ ραστώνη. Καὶ ἐπεθύμουν περὶ τὴν ἀναίρεσιν τούτων νὰ περιστρέψω σήμερον τὸν κάλαμόν μου.

Τὶ μωρολογεῖ ἡ ἀμάθεια καὶ ὁ ὄκνος κατὰ τῶν Κυρ. Σχολείων; Ὅτι δὲν συνιστᾶται ἢ χρῆσις των ὑπὸ τῆς Α. Γραφῆς. Ὅτι ἔχουν Προτεσταντικὴν τὴν προέλευσιν. Ὅτι ζητοῦν νὰ ἐκτοπίσουν τὴν θρησκείαν ἀπὸ τῆς καρδίας εἰς τὸν νοῦν. Ὅτι περιττεύουν, ὑπαρχόντων τῶν θρησκευτικῶν ἐν τοῖς δημοσίοις σχολείοις καὶ τῶν κηρυγμάτων τοῦ ναοῦ. Ὅτι τὰ παιδιά κουράζονται. Ὅτι οἱ ἱερεῖς, ὡς προσωπικόν, δὲν ἐπαρκοῦμεν. Καὶ ὅτι (διότι ἠκούσαμεν καὶ τὸ ἀνήκουστον τοῦτο) κατατριβὴ τοῦ ἱερέως περὶ τὴν κατήχησιν τῶν μικρῶν, καταστρέφει τὴν ἱκανότητα αὐτοῦ περὶ τὸ κηρύττειν πρὸς τοὺς μεγάλους.

Ἄς μαστιγώσωμεν ἐκάστην τῶν προφασεολογιῶν τούτων ὡς της ἀξίει.

Δὲν συνιστᾶται, μᾶς λέγουσιν, ἢ χρῆσις τῶν Κυρ. Σχολείων ὑπὸ τῆς Α. Γραφῆς. Καὶ ὁμως εἰς τὴν Α. Γραφὴν ἀπαντᾶ ἢ διάταξις ἐκείνη τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Μωϋσέα, καθ' ἣν ὄχι μόνον οἱ ἐν ἡλικίᾳ, ἀλλὰ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν, τ. ἔ. οἱ ἀνήλικοι, ὀφείλουσαν νὰ λάβουν πλήρη γνῶσιν τοῦ θ. νόμου, διὰ νὰ μάθουν νὰ φοβούνται ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων τὸν Θεόν. (Δευτ. λά, 10—13.) Εἰς τὴν Α. Γραφὴν ἀπαντᾶ, ὅτι ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, δωδεκαετής, ἐκαθέζετο ἐν μέσῳ τῶν διδασκάλων ἐν τῷ ἱερῷ, ἐν παροικοδομήματι δηλ. κατηχητικῷ τοῦ ναοῦ τῶν Ἱεροσολύμων, καὶ ἤκουεν αὐτῶν καὶ ἐπρωτῶτα αὐτούς. Εἰς τὴν Α. Γραφὴν ἀπαντᾶ ἢ πρὸς τοὺς γονεῖς σύστασις τοῦ ἀπ. Παύλου, ὅπως ἐκτρέψωσι τὰ τέκνα αὐτῶν ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ Κυρίου. Εἰς τὴν Α. Γραφὴν ἀπαντᾶ ἢ πρὸς τὸν Πέτρον ἐπιτακτικωτάτη ἐντολὴ τῷ Θεοανθρώπῳ «Βόσκει τὰ ἀρνία μου». ἢ εἰς τὴν αὐτὴν γραμμὴν παρατιθεμένη μετὰ τὸ «Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου». Ποῖα εἶνε τὰ ἀρνία, παρὰ τὰ ἀνήλικα καὶ ἀταλόφρονα παιδιά; Ποῖα δὲ τὰ πρόβατα, παρὰ οἱ τὸ μέτρον τῆς ἡλικίας ἔχοντες;

Ἔχουν τὴν προέλευσιν Προτεσταντικὴν. Εἶνε

τοῦτο ἀληθές; Καὶ δὲν ἀποτελεῖ ἱστορικὴν μυωπίαν τὸ νὰ βλέπωμεν τί γίνεται σήμερον, χωρὶς νὰ προχωρῶμεν καὶ μέχρι τοῦ τί ἐν ἀρχαιοτέροις ἐποχαῖς ἐλάμβανε χώραν; Ναί· εἶνε δυστυχῶς δι' ἡμᾶς ἀληθές, ὅτι χρῆσαι τῶν Κυρ. Σχολείων πλείστην ὄσσην κἀμνον σήμερον οἱ Προτεστανταί, ἀλλ' ἀναξωγογνοῦντες παλαιὸν θεσμόν, οὔτινος πρώτοι εἰσηγηταὶ ὑπῆρξαν οἱ πατέρες μας. Πρὶν ἢ ἀναφανῆ εἰς Ρεῖξ διὰ τοὺς Διαμαρτυρομένους καὶ εἰς Βορρομαίος διὰ τοὺς Ρωμαιοκαθολικούς, ἢ Ἀνατολὴ τῶν χρυσῶν αἰώνων ἴδρυσ παραπλεύρως τοῦ ναοῦ τὰς Κατηχητικὰς Σχολὰς καὶ διὰ τῶν «Παιδαγωγῶν» τῆς ἐπαιδαγωγίαι τούτης περὶ τὴν πίστιν βρεφικῶς, καθιστῶσα τὴν γνῶσιν ὑποβάθραν εἰς Χριστόν. Ὑπόθεσις ὅτι ὁ πατήρ μου ἀποθνήσκων μοὶ ἀφῆκεν ἀδαμάντινον ὠρολόγιον, ἔπερ ἐγὼ ἔρριψα εἰς μίαν γωνίαν νὰ σκομισθῆ, νὰ σπάσῃ νὰ σκωριάσῃ, καὶ ὅτι εἰς κύριος τὸ ἔλαβεν εἰς τὰς χεῖρας, τὸ ἐκαθάρισε, τὸ ἐκανόνισε καὶ μοὶ τὸ ἔκαμε νὰ δεικνύῃ τὰς ὥρας ἀκριβέστατα. Μήπως διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἀπολακτίσω ἐγὼ τὸ κειμήλιον τοῦ πατρός μου;

Ζητοῦν νὰ κάμουν τὴν θρησκείαν ζήτημα νοῦ, ἐνῶ εἶνε ζήτημα καρδίας. Ψεῦδος. Ἡ θρησκεία δὲν εἶνε μόνον ζήτημα καρδίας καὶ ἔδραν τῆς δὲν ἔχει ἀπλῶς τὸ αἰσθημα, ἀλλὰ περιλαμβάνει τὸν ὄλον τριφαῖ ἄνθρωπον, ὡς αἰσθημα καὶ ὡς βούλησιν καὶ ὡς σκέψιν. Πᾶσα τάσις πρὸς περιορισμὸν τῆς θρησκείας εἰς τὴν καρδίαν μόνον, τὴν ἀκρωτηριάξει ἐλεεινὰ καὶ τὴν κολοβώνει. Ἐὰν ἡ θρησκεία εἶνε μόνον ψαλμωδία καὶ λιβάνισμα καὶ φωτοχυσία καὶ μυστήριον καὶ πᾶν ὅ,τι τῶν αἰσθήσεων ἀπτεται, εἶνε περιττὴ ἄρα ὅλη ἢ σοφία τῶν πατέρων, εἶνε περιττὴ ἢ προσπάθεια πρὸς μόρφωσιν τοῦ κλήρου, εἶνε περιττὴ ἢ Θεολογ. Σχολή, εἶνε περιττὸν καὶ αὐτὸ τὸ Εὐαγγέλιον, τὸ ζητοῦν νὰ μετοχετεύσῃ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Σωτῆρος εἰς τὸν ἀνθρώπινον νοῦν. Ἄλλ' ἢ γνῶσις καὶ ἢ πίστις εἶνε πράγματα ἀλληλένδετα. «Ἵνα γνῶσι καὶ πιστεύσωσιν». Ἡμεῖς πρὸ πάντων οἱ Ἕλληνας, οἱ ἑτεροσεκῶς μέχρι τοῦδε βαδίσαντες καὶ εἰς ἀσυνείδητον μυστικισμὸν καταρρίψαντες τὴν θρησκείαν, ἡμεῖς ὑπὲρ πάντα ἄλλον λαὸν ἔχομεν ἀνάγκην νὰ καλλιεργήσωμεν περὶ τὰ θρησκευτικὰ τὸν ἀτροφικὸν νοῦν μας, διὰ νὰ ἀρθῆ ἢ ἀνισορροπία μας. Θὰ τὸν καλλιεργήσωμεν δέ, ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ Κατηχητ. Σχολείου.

Περιττεύουν, ὡς ὑπάρχοντος τοῦ ἀπὸ τοῦ ναοῦ κηρύγματος καὶ τῶν θρησκευτικῶν μαθημάτων ἐν τοῖς δημοσίοις σχολείοις. Ἄλλ' εἶνε ἀληθές, ὅτι ὑπάρχει τὸ κήρυγμα ἐν τῷ ναῷ, διὰ νὰ πεαιτεῦν ἢ τῶν παιδῶν Κατήχησις; Δὲν εἶνε ἐν βωβὸν ἐκκλησίας στόλισμα, ἀρχαιολογικῆς ὄλως σημασίας, οἱ ἄμβωνές μας; Καὶ ὑποτιθεμένου δὲ ὅτι ὄλοι οἱ ἄμβωνες ἐτέθησαν εἰς κίνησιν, πῶς αὐτοί, τείχη καὶ ὄροφῆ ὄντες, θὰ ἀναπληρώσουν τὴν Κατήχησιν, ἣτις εἶνε τὰ θεμέλια τῆς θρησκείας; Ἄς μὴ πλανώμεθα. Δὲν ἔχομεν ἀρχίσει ἀπὸ τὸ ἄλφα, καὶ δι' αὐτὸ ὄλα τὰ ρητορικὰ κηρύγματά μας μένουσαν ἄκαρπα, καὶ ὁ λαὸς μας φεύγει ἀπὸ τὴν λειτουργίαν, μόλις ἴδῃ τὸν ἱεροκήρυκα, διότι δὲν συνήθισεν ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας εἰς τοὺς τῶν Α. Γραφῶν γλυκασμούς. Περὶ δὲ τῆς ἀναπληρώσεως

τῶν Κυριακῶν διὰ τῶν ἐν τοῖς δημοσίοις σχολείοις θρησκευτικῶν μαθημάτων, ἀφετέ με ν' ἀπαντήσω μὲ ἐνα βαθύτατον ἀναστεναγμόν. Διότι οἱ ἡμίσεστοὶ ὀφθαλμοὶ μου βλέπουν ἤδη ἐγγὺς τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἡ Πολιτεία, ἐκκοσμίζουσα ἐντελῶς τὰς Σχολὰς τῆς θ' ἀποσκυβαλίση καὶ τὸ τελευταῖον ἀπομεινάριον τῶν θρησκευτικῶν ἀπ' αὐτῶν. Κι' οὐαὶ εἰς σέ, Ὁρθόδοξε Ἑλληνικῆ κλῆρε, ἐὰν δὲν ἔχῃς ἐκ τῶν προτέρων ἐτοιμάσει τοὺς προμαχωνάς σου ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ ἀπαρβιάστῳ ἀσὺλῳ σου !...

Τὰ παιδιά κουράζονται. Ἄλλ' ἂν κουράζονται, εἰς ἡμᾶς ἐναπόκειται νὰ μεταχειρισθῶμεν τρόπους, δι' ὧν θὰ κάμωμεν ἀνετώτερα τὰ μαθήματά μας. Τὸ Κατηχ. Σχολεῖον δὲν ἔρχεται νὰ ἀντικαταστήσῃ, ἀλλὰ νὰ ὑποβοηθήσῃ τὸ ἔργον τοῦ ναοῦ. Δὲν βλέπω λοιπὸν ἐγὼ τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ παρέχεται ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ ναῷ ἡ διδασκαλία καὶ ἐν ᾧ τὰ παιδιά ὀρθοστατοῦσιν ἐπὶ τῶν μαρμάρων. Ἐκ τῆς ἱστορίας μαυθάνομεν, ὅτι ὡς τόπος κατηχήσεως ἐν τῇ Ἀγ. Σοφίᾳ ἐχρησιμοποιεῖτο ὄχι αὐτὸς οὗτος ὁ ναός, ἀλλ' ἡ ἐν τῷ βαπτιστηρίῳ πλατυτάτῃ αἰθουσα. Κύριλλος δὲ ὁ Ἱεροσολύμων μᾶς πληροφορεῖ ὅτι οἱ κατηχοῦμενοι ἠκροῶντο καθήμενοι καὶ ὄχι ὀρθοστατοῦντες. Ἐὰν λοιπὸν καὶ ἡμεῖς (χωρὶς νὰ ἄρωμεν ἀπὸ τῶν παιδῶν τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ ἐκκλησιάζεσθαι) ὀρίσωμεν ὡς τόπου Κατηχ. μαθημάτων αἰθουσάν τινα ἐν τῷ προαυλίῳ τοῦ ναοῦ, ἐὰν κάμνωμεν χρῆσιν καθισμάτων καὶ θρανίων εἰς τὰ Κυριακὰ μας σχολεῖα, ἐὰν ποικίλωμεν τὰ μαθήματά μας μετ' ἑσμάτων τόσοσιν ἐκ τῶν ἀπλουστερώων καὶ συνθησετέρων μας ἐκκλησιαστικῶν, ὅσον καὶ ἐκ τῶν πρὸς τὸν σκοπὸν μας καταλληλοτέρων ἐκ τῶν νεωτέρων ποιητῶν μας, ἐὰν καὶ εἰς τὴν βοήθειαν κάποτε τοῦ φακοῦ προστρέχωμεν καὶ ζωντανεύωμεν τὰ λεγόμενά μας διὰ προβολῆς εἰκόνων, ἐὰν τέλος πράξωμεν ὅ,τι ὡς βελτίωσιν μᾶς ὑποδείξῃ ἡ πείρα, καὶ τὸ περὶ κοπώσεως τῶν παιδῶν ἐπιχειρήμα δὲν θὰ ἔχη τὸν τόπον του.

Οἱ ἱερεῖς δὲν ἐπαρκοῦμεν. Ἄν δὲν ἐπαρκοῦμεν τώρα, ὁ Θεὸς αὐριον θὰ μᾶς στείλῃ βοηθοὺς καὶ θὰ ἐπαρκέσωμεν. Ἡμεῖς ἂς πράξωμεν ἕκαστος τὸ κατὰ δύναμιν καὶ ἂς ἀφήσωμεν τὰ μεγάλα κενὰ εἰς τὴν Πρόνοιαν τοῦ Θεοῦ. Δὲν ἐπαρκοῦμεν ! Τὸν λόγον αὐτὸν δὲν τὸν εἶπεν ὁ Ρεῖξ, ὅταν μονώτατος ἴδρυσεν ἐν Ἀγγλίᾳ τὸ πρῶτον Κυριακὸν Σχολεῖον, διὰ νὰ αὐξήσουν ἐντὸς τετραετίας εἰς χιλιάδας οἱ σύντροφοί του. Δὲν ἐπαρκοῦμεν ! Τὴν αἰτιολογίαν ταύτην δὲν ἐπρόφερον οἱ Ἀπόστολοι, ὅταν, 12 αὐτοί, ἀνελάμβανον νὰ ἀποταθῶν πρὸς τὰ κεχερωμένα ἑκατομμύρια τοῦ κόσμου. Δὲν ἐπαρκοῦμεν ! Τὸ παρῶν αὐτὸ δὲν ἐξεστόμισεν ἡ δρᾶξ τῶν ὀλίγων ἡρώων, οἵτινες πρὸ ἑκατονταετίας ἀνελάμβανον νὰ πραγματοποιήσουν τὸ ὄνειρον μιᾶς παλιγγενεσίας Ἑλληνικῆς. Ἐκάστη ἐπιχείρησις ἀπαιτεῖ τοὺς σκαπανεῖς τῆς, τοὺς ἐνθουσιαστάς τῆς, τοὺς ἀποστόλους τῆς, τοὺς πνευματοφόρους τῆς ἀνδρας. Κι' ὅταν ἀπαξ τεθῆ εἰς ἐνέργειαν, ὁ Θεὸς ὁ ἴδιος φροντίζει περὶ τῆς συνεχίσεώς τῆς καὶ τοῦ πλατυσμοῦ τῆς.

Ἡ κατήχησις πρὸς τοὺς μικροὺς καταστρέφει τὴν ἱκανότητά περὶ τὸ κηρύττειν πρὸς τοὺς μεγάλους.

Ἐλοκλήρου ζωῆς πείρα μὲ ἔχει πείσει περὶ τοῦ ἐναντίου. Ἐκεῖνοι ἐπιτυχάνουν περισσότερο ἀπὸ τοῦ ἀμβωνος καὶ ἀκούονται καρποφόρος καὶ εὐαρέστως ὑπὸ τῶν ἐνηλίκων, ὅσοι ἔμαθον νὰ εὐαρεστοῦν τὰ παιδιά καὶ νὰ οἰκοδομοῦν τὰς τῶν ἀταλοφρόνων ψυχὰς. Τὸ Κατηχ. Σχολεῖον εἶνε τὸ καλύτερον ρητορικὸν φροντιστήριον. Ἐν αὐτῷ θὰ μάθῃ ὁ διδάσκων τὴν τέχνην τοῦ συγκαταβαίνειν εἰς τὰς ἀντιλήψεις τῶν ἀπλουστερώων, τοῦ λαλεῖν διὰ τῆς καρδίας, τοῦ μεταχειρίζεσθαι εἰκόνας καὶ παραδείγματα κατὰ τὴν ἀθάνατον μέθοδον τοῦ Οὐρανίου ἡμῶν Διδασκάλου, τοῦ συνδυάζειν τὸ δόγμα πρὸς τὰ καθημερινὰ καὶ τετριμμένα τῆς ζωῆς γεγονότα, τοῦ καθίστασθαι τέλος ὁ κατάλληλος τῶν θείων ἀληθειῶν ἐρμηνευτής. Ἄν ἡ Ἀγγλία εὐμοιρῇ εὐγλωττοτάτων ἀπ' ἀμβωνος ἱεροκηρύκων, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ὅλοι σχεδὸν οἱ κληρικοί τῆς, καὶ δὴ οἱ ἱεράρχαι τῆς, λαμβάνονται ἀπὸ τοῦ διδασκαλικοῦ κύκλου. Κατηγάλωσαν οὐκ ὀλίγα ἔτη τῆς ζωῆς των διδάσκοντες τὴν παιδικὴν ἡλικίαν. καὶ ἰδοὺ διατὶ τώρα εἶναι ἱκανοὶ τόσοσιν ἐπιδεξίως καὶ τοὺς μεγάλους νὰ διδάσκωσι.

«Βόσκε τὰ ἀρνία μου» εἶνε ἡ Κυριακὴ ἐντολή, καὶ πρὸς ταύτην συμμορφούμενος, Ἕλληνας κατηχητᾶ, βύε τὰ ὄψα εἰς τὰ ψευδεπιχειρήματα τῆς ἀδρανείας. Καθοσώσωσιν τὸν βίον σου ἐν τῇ μορφώσει συνειδητῶν καὶ διὰ τοῦτο ἀδιασπάστων μελῶν τοῦ Χριστοῦ. Ἀγάπα τὰς ψυχὰς ταύτας, ὑπὲρ ὧν ὁ Χριστὸς ἀπέθανε. Δίδασκε εἰς αὐτὰς καθωρισμένην καὶ ἀναμφίβολον τὴν πίστιν τῆς Ὁρθοδόξου μας Ἐκκλησίας. Πλάσσε τὰς ἀπρώτους εἰς τὰ βέλη τῶν προπαγανδῶν. Δεῖξε εἰς αὐτὰς ὅτι ἡ Χρ. θρησκεία δὲν εἶναι μόνον συνοφρυόσεις, ἀλλὰ καὶ μερδίαιμα καὶ ποήσεις καὶ ἄσμα καὶ εὐρωστία σώματος καὶ ψυχῆς καὶ πανοπλία διὰ τὴν αὐριον. Καὶ μαζὶ μὲ τὰς εὐλογίας τοῦ Θεοῦ θὰ χαίρης ἰσοβίως καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν κατηχομένων σου. Ἄμην λέγω σοι· αἱ τρίχες τῶν μακρῶν τούτων παιδῶν θὰ λευκανθῶσι, ἀλλ' οὐδέποτε καὶ ἡ ἀνάμνησις σου, τοῦ ὀδηγήσαντος αὐτὰ ἀπὸ τῆς πρεπούσης ἡλικίας εἰς τὸν Χριστὸν καὶ Σωτήρα ἡμῶν.

Δύγουστος 1923

K. K.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

— Ἐχορηγήθη τῷ Σεβ. Μητροπολίτῃ Φωκίδος δεκαπενθήμερος ἄδεια ἀπουσίας πρὸς μετάβασιν του εἰς Λουτράκιον.

— Ἐπίσης καὶ εἰκοσαήμερος τοιαύτη τῷ ἱεροκλήρουκι τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Πατρῶν Δωροθέῳ Παλαδινῷ.

— Ἀνεκοινώθη τῷ Διοικ. Συμβουλίῳ τοῦ Γεν. Ἐκκλ. Ταμείου ὁ διορισμὸς τοῦ προσωρινοῦ συμβούλου τῆς Ἱ. Μονῆς Γηροκομείου Πατρῶν, τοῦ Ἱερομονάχου Ἀρτεμίου Δρόσου, ἀντὶ τοῦ χάριν τῶν θεολογικῶν σπουδῶν παρατηρησαμένου τοιοῦτου ἱεροδιακόνου Θεοφίλου Δριμούση.

— Διεβιβάσθη τῷ Σεβ. Μητροπολίτῃ Ὑδρας καὶ

Σπετσῶν καταγγέλλει κατὰ τοῦ ἱερέως Γερμανοῦ Δράκου.

— Διεβιβάσθη τῷ Σεβ. Μητροπολίτῃ Μαντινείας κλπ. ἡ αἴτησις τοῦ Ἀθανασίου Δ. Μούγιου περὶ ἐκδόσεως ἐκκλησι. ἐπιτιμίου.

— Κατεδικάσθη ὑπὸ τοῦ Ἐπισκ. Δικαστηρίου Μονεμβασίας καὶ Λακεδαιμόνος ὁ ἱερεὺς Παναγιώτης Βασιλάκος εἰς 40 ἡμερῶν ἀργίαν ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας καὶ εἰς στέρησιν μισθοῦ 4 μηνῶν καὶ 5 ἡμερῶν.

— Ἐπίσης κατεδικάσθη ὑπὸ τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου Κυθήρων ὁ ἱερεὺς Μηναῖς Μαράντος εἰς δεκαπεντάμηνον ἀργίαν ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας μετὰ ἰσοχρόνου στέρησεως τῶν ἐκ τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ προερχομένων δικαιωμάτων.

— Διεβιβάσθη τῷ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργεῖῳ πρὸς ἐγκρίσιν ἢ ὑπ' ἀριθ. 17 ἀποφάσις τοῦ ἐν Τριπόλει δευτεροβαθμίου Ἐκκλησι. Δικαστηρίου κατὰ τοῦ ἱερομονάχου Νεοφύτου Μπατάλια, καταδικασθέντος εἰς δύο ἐτῶν ἀργίαν ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας καὶ εἰς ἰσόχρονον σωματικὸν περιορισμὸν ἐντὸς τῆς ἐν τῇ Κοινότητι Ἀστρους, Μαντινείας, Ἱ. Μονῆς τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος, τῆς ἐπιλεγόμενης «Λουκοῦς».

— Διεβιβάσθη τῷ Σεβ. Μητροπολίτῃ Ἀκαρνανίας ἡ αἴτησις τῶν ἱερέων, ἱεροψαλτῶν καὶ νεωκόρου Ἀστακοῦ περὶ αὐξήσεως τοῦ μηνιαίου μισθοῦ των.

— Διεβιβάσθη τῷ Σεβ. Μητροπολίτῃ Φθιώτιδος ἔγγραφον τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος Περαχομίργιαννης περὶ μισθοδοσίας τοῦ ἐφημερίου.

— Διεβιβάσθη τῷ τοποτηρητῇ Ἀργολίδος, πρὸς παροχὴν πληροφοριῶν, αἰτήσις τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου Καπαρελίου Παναγ. Παπαγεωργίου.

— Προυτάθη τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ὅπως ἢ ἐν τῇ Ἱ. Μητροπόλει Παροναξίας Ἱ. Μονῇ Ἁγίου Γεωργίου ἀποσπασθῇ ἀπὸ τῆς εἰς ἡν προσηγήθη, Ἱεραῖς Μονῆς «Φανερωμένης» Νάξου καὶ ἀνασυσταθῇ.

— Ἀνεκοινώθη τῷ Σεβ. Μητροπολίτῃ Πατρῶν, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον Ἐκκλησιαστικῶν κ.τ.λ. ἐνέκρινε τὴν χορήγησιν ἀδείας ἀποδημίας εἰς Ἀμερικὴν εἰς τὸν ἱερομ. Λαυρέντιον Φράγκον.

— Διεβιβάσθη τῷ Σεβ. Μητροπολίτῃ Καρυστίας αἰτήσις ἐνοριτῶν τῆς ἐνορίας Καλιανοῦ, ἔξαιτουμένων ἀποστολῆν ἐφημερίου ἱερέως.

— Ἀνεκοινώθη τῷ Διοικ. Συμβουλίῳ τοῦ Γεν. Ἐκκλ. Ταμείου ὁ προσωρινὸς διορισμὸς τοῦ ἱερομ. Ἀμφιλοχίου Παπαδημητρίου, ὡς ἡγουμένου τῆς ἐν τῇ Ἱ. Μητροπόλει Φθιώτιδος Ἱ. Μονῆς Ἁγίας Τριά-

δος, ἀντὶ τοῦ Χριστοφόρου Καραμίχου, ἀπαλλαγέντος τῶν καθηκόντων του.

— Παρεκλήθη τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ., ὅπως ἐγκρίνῃ τὴν ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου χορηγηθεῖσαν ἐξάμηνον ἀπουσίας ἄδειαν πρὸς μετάβασιν εἰς Γαλλίαν τῷ Ἀρχιμ. Θεοκλήτῳ Λαγάκη.

— Ἀνεκοινώθη τῷ Διοικ. Συμβουλίῳ τοῦ Γεν. Ἐκκλ. Ταμείου ὁ προσωρινὸς διορισμὸς ὡς ἡγουμένου τῆς Ἱ. Μονῆς «Προυσοῦ» Ναυπακτίας τοῦ διακόνου Γερμανοῦ Σταθογιάννη, ἀντὶ τοῦ λόγου ἀσθενείας ἀπαλλαγέντος τῶν καθηκόντων του Ἀρχιμ. Κωνσταντίου Παπαδημητρίου.

— Διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς ὑγεινῆς κλπ. ὑπ' ἀριθμ. 91416 παρέχεται ἡ ἄδεια εἰς εἰδικὴν Ἐπιτροπὴν, ὅπως ἐντὸς τοῦ ἔτους 1924 συλλέξῃ ἐράνους ἐν Πειραιεῖ ὑπὲρ ἀποπερατώσεως τοῦ ἐν τῇ συνοικίᾳ Ταμπουριῶν Πειραιῶς ἱεροῦ ναοῦ τῆς Ὑπαπαντῆς.

— Δι' ἐτέρας πράξεως ὑπ' ἀριθμ. 89068 τοῦ αὐτοῦ ὑπουργοῦ ἐγκρίνεται ὅπως ἀνασυσταθῇ ἢ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 115866 π.ἔ. ἀποφάσεως συσταθεῖσα ἐπιτροπὴ συλλογῆς ἐράνων διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ἐν τῇ συνοικίᾳ Κυνοσάργους ἱεροῦ ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου καὶ συνεχίσῃ τὰς ἐραρικὰς ἐργασίας τῆς ἀρχικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ ἐν εἰσέτι ἐξάμηνον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως (28 Αὐγ. ἔ. ἔ.).

— Δι' ἄλλης πράξεως ὑπ' ἀριθμ. 90093 τοῦ αὐτοῦ ὑπουργοῦ ἐγκρίνεται ὅπως περατωθῶσι μέχρι τέλους τοῦ 1924 αἱ ἐργασίαι τῆς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 10155 π. ἔ. ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ ὑπουργοῦ συσταθείσης ἐραρικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ ἀποπερατώσεως τοῦ ἐν Καμαρίτῃ ἱεροῦ ναοῦ ὁ «Ἁγιος Γεώργιος».

— Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 90041 πράξεως τοῦ αὐτοῦ ὑπουργοῦ παρέχεται ἡ ἄδεια εἰς εἰδικὴν Ἐπιτροπὴν ὅπως συλλέξῃ ἐράνους ἐφ' ἑαυτῆς μεταξὺ τῶν κατοίκων τῆς πόλεως Ἀμαλιάδος καὶ τῶν ἐν Ἀμερικῇ ἐγκατεστημένων Ἀμαλιαδιτῶν ἐντὸς ἐνὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως (28 Αὐγ. ἔ. ἔ.) ὑπὲρ τῆς τοποθετήσεως ὄρολογίου ἐπὶ τοῦ κωδωνοστασίου τοῦ ἐν Ἀμαλιάδι ἱεροῦ ναοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου.

— Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος μεταβὰς τὸ προπαρελθὸν Σάββατον εἰς Αἴγινα, ἐπὶ ποιμαντικῇ ἐπισκέψει τοῦ ποιμνίου, ἐπανέκαμψεν εἰς Ἀθήνας τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην, μετὰ δεκαήμερον ἀπουσίαν.

— Ὅμᾳς Ἀμερικανῶν ἐπιστημόνων καὶ θεολόγων

ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, ἀποτελοῦσα μέρος ἑκατονταμελοῦς Ἐπιτροπῆς, ἐπισκεπτομένης τὸν κόσμον πρὸς μελέτην τῆς καθόλου καταστάσεως αὐτοῦ, μεταβάσα τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν, ὑπέβαλεν εἰς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον παρισταμένον καὶ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κερκύρας διάφορα ἐρωτήματα, ἐπὶ τῆς θρησκευτικῆς καὶ ἠθικῆς μεταπολεμικῆς καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος, εἰς ἃ ἡ προσήκουσα ἐδόθη ἀπάντησις.

— Διὰ Διατάγματος ὑπὸ χρον. 5 Αὐγούστου ἐ. ἔ. ἐγκρίνεται ἡ διὰ τῆς ὑπ' ἀρ. 1 τῆς 27 Μαρτίου ἐ. ἔ. ἀποφάσεως τοῦ ἐν Τριπόλει δευτεροβαθμίου Ἐκκλ. Δικαστηρίου, καταστάσεως ὀριστικῆς καὶ τελεσιδίκου, ἐπιβληθεῖσα ποινὴ δεκαετοῦς ἀργίας μετὰ ἰσοχρόνου σωματικοῦ περιορισμοῦ ἐν τῇ ἱερᾷ Μονῇ Χοζοβιατίσσης Θήρας εἰς τὸν ἱερομόναχον Πανάρετον Πολύκαρπον.

— Δι' ἐτέρου Διατάγματος ὑπὸ χρον. 2 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. γίνεται δεκτὴ ἡ ἀπὸ 18 Ἰουλίου ἐ. ἔ. ὑποβληθεῖσα παραίτησις ἐκ τῶν καθηκόντων τοῦ ἱεροκήρυκος τῆς Μητροπόλεως Κορινθίας Ἀρχιμ. Ἰωακείμ Σπετσιέρη.

— Διὰ Διατάγματος ὑπὸ χρον. 2 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. κηρῦσσεται ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωτέον λόγφ προφανοῦς δημοσίας ὠφελείας, ἥτοι πρὸς ἀνέγερσιν διδαστηρίου δημοτικοῦ σχολείου ἀκίνητον κείμενον ἐν Ἀθήναις, (συνοικία Ψυρρῆ, πλατεία Κουμουνοῦρου) ἐκτάσεως τ.μ. ὡς ἔγγιστα τετρακοσίων ὀκτώ (68 0)ο καὶ ἀνήκον εἰς τὴν ἱερὰν Μονὴν Πεντέλης.

— Δι' ἐτέρου Διατάγματος ὑπὸ τὴν αὐτὴν χρονολογίαν ἐπικυροῦται ἡ ὑπ' ἀριθμ. 67 ἐ. ἔ. ἀπόφασις τῆς Μοναστηριακῆς Ἐπιτροπῆς Ρεθύμνης περὶ παραχωρήσεως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Μονῆς Ἀρχαδίου τοῦ ὑπὸ τῆς Μοναστηριακῆς Ἐπιτροπῆς μέτροι τοῦδε καρπουμένου Μετοχίου «Χαμαλεῖρι».

— Δι' ἄλλου ταῦτοχρόνου Διατάγματος ἐπικυροῦται ἡ ὑπ' ἀριθμ. 36 τῆς 3 Ἰουνίου ἐ. ἔ. ἀπόφασις τῆς Μοναστηριακῆς Ἐπιτροπῆς Χανίων περὶ ἐκποιήσεως τῶν ἐν αὐτῇ περιγραφομένων Μοναστηριακῶν κτημάτων, ὧν τὸ ἀντίτιμον διατεθήσεται ἀποκλειστικῶς τὸ μὲν ἡμισυ ὑπὲρ ἐκάστης τῶν Μονῶν δι' ἐπισκευὰς καὶ ἀνακαινίσεις τῶν ναῶν καὶ λοιπῶν κτιρίων τῶν Μονῶν, τὸ δὲ ἕτερον ἡμισυ ὑπὲρ τοῦ Μοναστηριακοῦ Ταμείου Χανίων πρὸς οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν αὐτοῦ.

— Δι' ἐτέρου ταῦτοχρόνου Διατάγματος, τὸ χωρίον Νικολεῖκα, τέως δήμου Αἰγιέων τῆς Μητροπόλεως Καλαβρύτων, ἀποτελεῖ ἰδίαν ἐνορίαν μὲ ναὸν ἐνοριακὸν τὸν τῆς Ἁγίας Βαρβάρας.

— Δι' ἄλλου Διατάγματος τῆς αὐτῆς χρονολογίας, μὴ ἐπεκταθείσης τῆς ἰσχύος τοῦ περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων Νομοθετικοῦ Διατάγματος καὶ ἐν ταῖς Νέαις Χώρας, ἀκυροῦται τὸ ἀπὸ 26 Δεκεμβρίου 1923 Διάταγμα περὶ «ὑπαγωγῆς τοῦ ἐξωκκλησίου Παναγίας Κλεισούρας εἰς τὸ Γενικὸν Ἐκκλῆσ. Ταμεῖον», διατάσσεται δὲ ἡ ἀπόδοσις αὐτοῦ εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου τῶν ἀπανταχοῦ Κλεισουριῶν, ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς Μητροπόλεως Καστορίας.

— Διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ὑγιεινῆς κλπ. ὑπ' ἀριθμ. 94581 καὶ χρον. 28 Αὐγούστου ἐ. ἔ. ὠρίσθη ὅπως ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ Ὀρφανοτροφείου θηλέων Λαρίσσης συνεισφέρωσιν ἐκτὸς τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ οἱ ἐνοριακοὶ Ναοὶ καὶ αἱ Μοναὶ τοῦ νομοῦ Λαρίσσης διὰ τῆς ἀναγραφῆς ἐν τοῖς προϋπολογισμοῖς αὐτῶν ἀναλόγων πιστώσεων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, προτιθεμένη νὰ προβῆ εἰς τὴν πλήρωσιν τῆς Μητροπόλεως Κόφου, ἀπετάθη πρὸς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἰταλικὴν Πρεσβείαν πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς Κυβερνητικῆς ἐγκρίσεως. Ἡ Πρεσβεία ἐξήρτησε τὴν ἀπάντησιν αὐτῆς ἐκ τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ τῶν Δωδεκανήσων.

— Κατ' εἰδήσεις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τοῦ Οἴκουμ. Πατριαρχείου ἀπεφάσισεν ὅπως ἀποσταλῆ Ἐξαρχικῶς εἰς Ἀμερικὴν πρὸς ἐπιτόπιον μελέτην τῆς ἐκεῖ Ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως καὶ εἰρήνευσιν τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Βερροίας κ. Χρυσόστομος.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Κύπρου, ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς ἡ Ἱ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας Κύπρου, ἐπιληφθεῖσα διαφόρων ζητημάτων. Ἡ Σύνοδος αὕτη ἀπεδέχθη τὴν πρότασιν τοῦ Οἴκουμ. Πατριαρχείου περὶ συγκλήσεως Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἐν Ἱερουσαλὴμ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς τοῦ 1925.

— Κατὰ τὰς αὐτὰς εἰδήσεις, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας Κύπρου διεσκέφθη περὶ τῆς διασαλεύσεως τῆς πειθαρχίας τοῦ Κλήρου, ἐξουσιοδότησε δὲ τὸν Μακαριώτατον Πρόεδρον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου νὰ προβαίη εἰς ποινὰς ἀναλόγους, μέχρι καὶ αὐτῆς ἀκόμη τῆς καθαιρέσεως, κατὰ τῶν ἀπειθεροῦντων κληρικῶν.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Ἀθήναις
Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἀσωμάτων Πετρᾶκη

Προκηρττει ὅτι :

Ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὴν 21ην Σεπτεμβρίου ἔ. ἔ., ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὄραν 10—12 ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Κακουργιοδικείου Ἀθηνῶν, 1) ἡ ἐκποίησης ἐκτάσεως τριάκοντα περίπου στρεμμάτων ἀγροῦ τῆς Μονῆς κειμένου εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Πεντελικοῦ καὶ εἰς θέσιν Καράβελι τῆς Κηφισιάς, 2) ἡ ἐκποίησης εἴκοσι πέντε (25) περίπου στρεμμάτων καλλιεργησίμων ἀγρῶν εἰς θέσιν Ἁγία Σωτήρα τῆς περιφερείας Μενιδίου, 3) ἡ ἐκποίησης 3 στρεμμάτων γηπέδου παρὰ τὸν Ἁγιον Σάββαν Ἀθηνῶν καὶ 4) ἡ εἰκοσιπενταετής (25) μίσθωσις τῆς περιφερείας Ἀλυκῆ τῆς νήσου Γλυφάδος, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς διακηρύξεως αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Σεπτεμβρίου 1924.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον
Ἀρχιμ. Ἰωάν. Χρύσης
« Νικόλαος Γεωργιάδης
« Παρθένιος Ροδόπουλος

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Σερφίῳ Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ταξιαρχῶν διακηρττει ὅτι, ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐξαετοῦς ἐνοικιάσεως τὴν 14 Σεπτεμβρίου ἔ. ἔ. καὶ ὄραν 10-12 τῆς μεσημβρίας, ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Σερφίου καὶ ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν οἱ πέριξ τῆς Μονῆς ἐννέα ἀγροὶ κείμενοι, καὶ αἱ εἰς θέσιν Πάσπαρον καὶ Κάππαρι δύο ἀμπελοὶ, συμφώνως τῷ περιγραφικῷ πίνακι καὶ κατὰ τοὺς ὅρους συγγραφῆς ὑποχρεώσεων, ἧς τὰ ἀντίγραφα κατατεθῆσονται ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς. Τὰ δικαιώματα τῶν συνταχθησομένων συμβολαίων, τα κηρύκεια, καὶ ἔξοδα πρὸς δημοσίευσιν τῆς διακηρύξεως βαρύνουν τὸν ἐνοικιαστήν. Ἐν Σερφίῳ τῇ 18 Αὐγούστου 1924. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον Ἀδέρκιος Παπᾶλης Ἀρχιμανδριτης, Ἀμφιλόχιος Μποφίλιος Ἱερομόναχος

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον Ἱερᾶς Μονῆς Βρύσεως Σίφνου Ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τετραετοῦς ἐνοικιάσεως τὰ κτήματα « Ἀραδες » « Φυρόγια » καὶ « Κομμᾶτι » Ἡ δημοπρασία γενήσεται τῇ 21ῃ Σεπτεμβρίου ἡμέρα Κυριακῆ καὶ ὄραν 10—12 π. μ. ἐν Ἀπολλωνίᾳ, ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Σίφνου. Οἱ ὅροι εἰσὶ κατατεθειμένοι ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν τῇ ἐν Σίφνῳ Ἱερᾷ Μονῇ τῆς Βρύσεως 1ῃ Σεπτεμβρίου 1924. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον Ἀρχιμανδριτης Μόδεστος Ἀρμακόλλας Ἡγούμενος, Ἀρχιμανδριτης Ἀνθιμος Σιγάλας.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Καλαβρότοις Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίων Θεοδώρων, Προκηρττει ὅτι, ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πενταετοῦς ἐνοικιάσεως ὁ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς κοινότητος Καμμενιάνων ὑδρόμυλος « Γρουμπὸς » καὶ αἱ ὑδροτριβᾶι « Μεγάλῃ Βρύση » τῆς Μονῆς. Ἡ δημοπρασία γενήσεται ἐν Σοπωτῷ τῇ 21ῃ Σεπτεμβρίου ἔ. ἔ., 10-12 ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Κωνσταντίνου Σταυροπούλου. Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν σχετικῶν ὄρων ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Ἀγίων Θεοδώρων 20ῃ Αὐγούστου 1924. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον Καλλίστρατος Σπυρόπουλος, Βερθολομαῖος Ἀδαμόπουλος, Πορφύριος Κουτσόπουλος.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Εἰσοδίων τῆς Πέτρας. Προκηρττει ὅτι τὴν 21 τρέχ. μηνὸς Σεπτεμβρίου ἐκτίθενται ἐν Κατερίνῃ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπω εἰς δημοπρασίαν. Α) δύο ἀροτριῶντες βῆες πλκαιᾶς ἡλικίας. Β) ἡ ἐνοικίασις τοῦ κερποῦ τοῦ καστανεῶνος τῆς Μονῆς) κατὰ τοὺς ὅρους τῆς διακηρύξεως κατατεθειμένης εἰς τὸ συμβολαιογραφεῖον τοῦ κ. Μάνθου Π. Δημητρίου, ἐνθὼ οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον Μελέτιος Κεατσάκης.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς κατὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ τέως Δήμου Κλεωνῶν Ἱερᾶς Μονῆς ἐπὶ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου » ἐπιλεγομένης Φανερωμένης διακηρττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν μονοετοῦς ἐνοικιάσεως ἡ ἐν θέσει Ἄνω ἀγίων, Κάτω ἀγίωνα καὶ Μπογδάνι, περιφερείας τέως Δήμου Κλεωνῶν, χορτονομῆ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὄρων ὁμοιαρθίμου τῆ παρούσης συγγραφῆς ὑποχρεώσεων, ἧς ἀντίγραφα εἰσὶ κατατεθειμένα ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς Φανερωμένης, Νομαρχίας Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας καὶ Κοινοτήτων Νέας Κορίνθου καὶ Χιλιομοδίου. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Χιλιομοδίῳ εἰς τὸν συνήθη τῶν δημοπρασιῶν τόπον, ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Κλεωνῶν Δημ. Μπακταλιᾶ, ἡ παντὸς ἀρμοδίου Συμβολαιογράφου καὶ ἐνὸς μέλους τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, τὴν 21 τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ἔ. ἔ., ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ ὄρας 10-12 π. μ. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Φανερωμένης τῇ 30 Αὐγούστου 1924 Ἀμβρόσιος Ἀνδρότσος, Ἰωακείμ Γκούμας Ἡσαΐες Βιέννας.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Χρυσοποδαριτίσσης προκηρττει ὅτι ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Πατρῶν Ἀντωνίου Βουλγαράκη καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Συμβουλίου τῆς Μονῆς κατὰ δύο συνεχεῖς Κυριακὰς τὴν 21ην καὶ 28ην Σεπτεμβρίου ἔ. ἔ. καὶ ὄραν 10-12 τῆς μεσημβρίας ἐνεργηθήσεται πλειοδοτικὴ δημοπρασία οὗτος μισθώσεως πάντων τῶν ἐκτὸς μισθώσεως διατελούντων καὶ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ τέως Δήμου Φερῶν κειμένων κτημάτων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς αὐτοῦ, οἱ ἐν τῇ θέσει Ποταμιὰ ἐκ τριφυλλίου ἐσπαρμένοι ἀγροὶ, ὁ ἐγγὺς τῆς Μονῆς ὑδρόμυλος καὶ τὸ ἐν τῇ θέσει Βρεῖα πανδοχεῖον μετὰ τὴν περιοχὴν του καὶ τοὺς πέριξ αὐτοῦ ἀγροῦς, κατὰ τὰ γνωστὰ αὐτῶν ὅρια καὶ συμφώνως τοῖς ὅροις συγγραφῆς ὑποχρεώσεων ὧν ἀντίγραφα ἔχουσι κατατεθῆ ἐν τε τοῖς γραφείοις κοινότητος Καλάνου καὶ τῆς Μονῆς, ὅθεν καὶ δύνανται οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ λάβωσι γνῶσιν. Πρῶτη προσφορὰ ὀρίζεται εἰς χρήμα μὲν τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν ἑπτὰ χιλιάδων (7.000), εἰς εἶσο; δὲ χιλιαὶ πεντακόσαι ὀκάδες σίτου (1500) καὶ πεντακόσαι [500] ὀκάδες ἀραβοσίτου ἐτησίως. Ἐν τῇ Μονῇ τῇ 26 Αὐγούστου 1924. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον Βησσαρίων Παπαθανασίου, Ἱερομ. Α Ψυχάλινος, Ἀμβρόσιος Παπανθιμόπουλος.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Βλαχερνῶν Μητροπόλεως Ἡλείας προκηρττει ὅτι, ἐκτίθησιν εἰς δημοπρασίαν ἐκποίησεως ἐκτὸς ἀγελάδας, ἔνα μοσχάρι καὶ δεκαπέντε μοσχάρια. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Λεγαίνοῖς τῇ 14 Σεπτεμβρίου, ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἀλεξ. Καλμπούρου. Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Βλαχερνῶν τῇ 3 Σεπτεμβρίου 1924 Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Μονῆς.

Τύποις «Φαίνικος» Σταδίου 38, Ἀθῆναι